

Reseberättelse

Psykiatripraktik vecka 41-47 2009 Karsuddens sjukhus

Ines Sundberg, Högskolan på Åland, va-07

Hösten 2009 åkte jag och tre andra studerande till Karsuddens sjukhus för en sju veckor lång praktikperiod i psykiatrisk vård. Praktikplatserna fick vi via utbyte med Mälardalens högskola. Sjukhuset är beläget i Katrineholm, en liten stad som till en del påminner om Mariehamn. Katrineholm ligger 2 ½ - 3 timmars bilväg från Kapellskär, söder om Stockholm. Med tåg från Stockholm tar det ca en timme. Karsuddens sjukhus är beläget ca två km utanför Katrineholm och det går bra att snabbt promenera in till centrum. Sjukhuset har också cyklar som man kan få låna.

Boendet ordnades via Mälardalens högskola och vi bodde på sjukhusområdet i en länga med personal/studerandebostäder. Boendet omfattade tio enkelrum, ett gemensamt kök, vardagsrum med tv, två duschar och tre toaletter. Där fanns tvättmaskin och städutrustning och köket var välrustat med möjligheter att koka egen mat. Hyran var 80 sek/natt och då ingick handdukar och sängkläder. I sjukhusets personalmatsal fanns möjlighet att köpa lunch på vardagar för 56 sek. Första veckan vi var på plats fanns inget varmvatten och när det var åtgärdat blev vi utan värme i bostaden ett par dygn, det här resulterade i att vi fick rabatt på hyran. I sjukhuset finns gym och bibliotek vilket vi fick utnyttja. Ett minus var att vi inte hade tillgång till internet vilket ledde till att vi måste investera dyra pengar i mobilt internet för en månad. Vi fick gratis inloggning vid Mälardalens högskola i Eskilstuna men det var inget alternativ för oss då Eskilstuna ligger en timmes tågresa från Katrineholm.

Karsuddens sjukhus har 104 bäddplatser och bedriver rättspsykiatrisk vård. Sjukhuset har tolv avdelningar uppdelat i fyra hus; A-, B-, C- och D- hus. A-, B- och C- husen har tolv platser per avdelning, D- huset har åtta platser. I D- huset finns en intagningsavdelning. Jag var på avdelning D 3 en avdelning med högre personaltäthet p g a vårdtyngden. På avdelningen finns fyra sjukskötartjänster resten av personalen är skötare, andelen manlig personal är hög. Det handlar om långa vårdtider, flera år, och när patienten börjar må bättre finns möjlighet att flytta till något av de andra husen där friheten är något större. På avdelning D3 får patienterna inte permission utan personal utanför sjukhuset. I anslutning till varje avdelning finns en ingärdad promenadgård för att patienterna ska ha möjlighet att få gå ut. Kön fördelningen på patienterna var jämn; fyra kvinnor och fyra män. Patienterna hade diagnoser som schizofreni, personlighetsstörning och drogberoende och var, vad man kan kalla, "välmedicerade". Två patienter åkte in till Katrineholm för ECT- behandling varje vecka.

Läkaren utförde rond på avdelningen var tredje vecka och större behandlingsplanering hålls var sjätte månad. Alla rehabiliterande aktiviteter utanför sjukhuset krävde planering och två personal med. Varje patient har två skötare som kontaktpersoner samt en ansvarig sjukskötare. Vårdplanen uppgörs av sjukskötaren i samarbete med kontaktpersonerna. Jag blev väl mottagen på avdelningen och sjukhuset och hade två handledare på avdelningen. Personalen har önskeschema och sätter alltså ihop sitt arbetsschema själv, det här ledde till att jag, trots att jag hade två handledare, gick en del av tiden även med de andra sjukskötarna för att få ett vettigt schema själv. Arbetstid från 08.00 -20.00 var ingen ovanlighet. Under arbetsdagen hade också personalen en inplanerad rast på en halv, en eller en och en halv timme beroende av hur lång arbetsdagen var. De här rasterna ställde till problem att få personalen att räcka till om patienterna hade mycket aktiviteter utanför avdelningen.

Det verksamma i vården på avdelning D3 handlar om vårdrelation och vårdande samtal, gränssättning och trygghet.

Karsuddens sjukhus är som ett eget litet samhälle i samhället. Här finns cafeteria, verkstad med många olika möjligheter till arbeten för patienter, bibliotek och t o m skola. Här arbetar även socioterapeuter, psykologer och kuratorer. På området finns också en träningslägenhet som ett första försök till eget boende innan utskrivning. Jag fick ibland en ”koncentrationsläger- känsla” då jag promenerade till avdelningen på morgnarna och varje morgon mötte samma patienter som var på väg till sitt ”arbete”. En man stannade och pratade med mig en morgon och berättade att han varit inskriven på sjukhuset i elva år.

Det var lätt att tycka om patienterna, och dessa sju veckor var en ny och intressant upplevelse. Tack till alla vänliga människor vid Karsuddens sjukhus!